

Tema: Poklici

Cilji: Razumevanje besedila, razčlenjevanje, dramatizacija

Starost: od 11. leta naprej

Stopnja znanja: začetna, nadaljevalna stopnja

Avtorica: Lucija Lipovšek

Opombe: Dejavnost je bila izvedena v Poletni šoli slovenščine v Bohinju 2017.

Vir slik:

- Wikipedija, prosta enciklopedija, pridobljeno 9. 8. 2017
- Pinterest, pridobljeno 9. 8. 2017
- <http://www.getcoloringpages.com/firefighter-coloring-pages>, pridobljeno 9. 8. 2017
- Clipart, pridobljeno 9. 8. 2017
- www.getcoloringpages.com, pridobljeno 9. 8. 2017
- <http://shzke.adtdns.asia/clowns-coloring-pages.html>, pridobljeno 9. 8. 2017
- <http://goo.gl/wDcD3L>, pridobljeno 9. 8. 2017
- <http://www.sketchite.com/old-lady-coloring-pages>, pridobljeno 11. 8. 2017.
- www.coloring-pictures.net, pridobljeno 11. 8. 2017.
- berilo Na mavrico po pravljico 2.

Izhodiščno besedilo: Berilo Na mavrico po pravljico 2.

Leopold Suhodolčan

NEKAJ, ČESAR ŠE NI BILO

Tistega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega. Niso mogli verjeti, da Peter Nos nima več obvezanega nosu. »Kakšno čudo, kakšno čudo,« so si šepetali. Peter Nos pa jim je odgovoril: »Danes je tako pust dan, da si še nosu ne morem potolči.« Pa je rekel Andrejko: »Peter, če boš ti tako govoril, potem bo dan samo še bolj pust in dolgočasen.«

»O, ne bo, ne!« jim je zaklical Peter Nos. »Spomnil sem se nečesa, česar še ni bilo!« Vsem so znova zažarele oči. Peter Nos pa jih je že popeljal do betonskih stebrov, ki so kot vojaki stali v vrsti in zapirali avtomobilom pot na dvorišče. Peter Nos je stopil k prvemu stebri, ki je bil za celi dve glavi večji od njega in rekel: »Oblecimo te puste in hladne stebre v obleke, ki so jih doma že spravili na podstrešja!«

Vsi so kar poskakovali od veselja, nato pa so se zapodili v hiše in se kmalu vmili z oblekami vseh starosti, velikosti in barv. Oblekli so betonske stebre, da so bili videti kot železničar, pek, gasilec, star gospod, stara dama, poštar, klovn ...

»Zdaj pa se poskrijmo!« jim je velel Peter Nos.

Stekli so za najbližjo hišo in izza vogala kukali k stebrom, ki sploh niso bili več stebri. Ljudje, ki so prihajali mimo, so se začudeno ustavljali, se le nasmehnili ali skomignili z rameni, nato pa odšli dalje. Med njimi pa je bil kratkovidnež, ki se je ustavil pri železničarju in ga začudeno vprašal:

»Ja, Francelj, kaj pa ti tukaj? Nisi na vožnji?«

Mož, ki je bil še bolj kratkoviden, je potrepljal po rami peka in ga nagovoril: »Ej, Janez, ko si še ti pekel žemlje in preste, takrat so bili časi ...«

Najbolj kratkovidni mož pa se je narahlo priklonil stari dami in dejal: »Spoštovana Julija, srečen sem, da vas vidim. Vas končno lahko povabim na sladoled?«

In ker ga je stara dama le gledala, je spet počasi odkrevsal dalje.

»Zdaj pa se še mi pogovorimo z njimi!« je zaklical Peter Nos in stekel k železničarju, peku, poštarju, gasilcu, klovnu, a se je spotaknil in padel ter si potolkel nos.

In tako je spet bil pravi Peter Nos.

1. Razloži, zakaj je fantu ime Peter Nos.

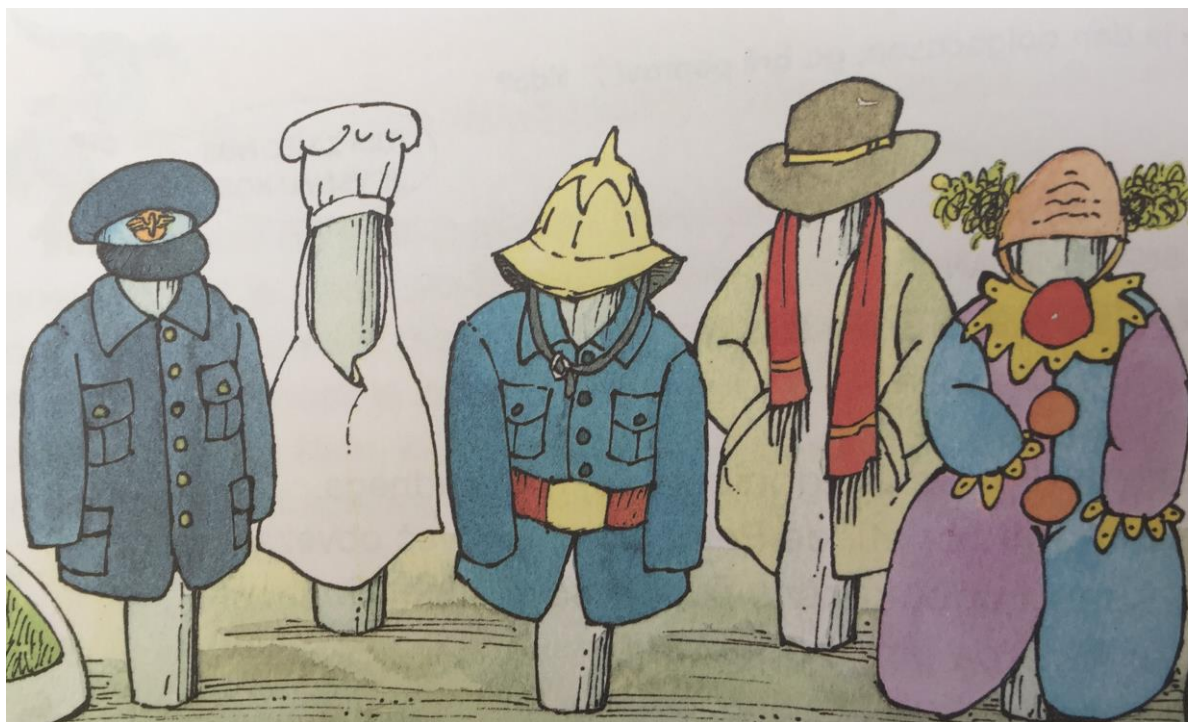
2. Izpiši besede, ki jih ne razumeš.

---

3. Kdo je to? Uredi in poveži.

OPŠTRA

LOSTŠIRA

EPK

SIGAECL

OKNLV

---

4. Pripoveduj o zgodbi. Bi jo znal na kratko obnoviti s svojimi besedami?

---

5. Obkroži pravilen odgovor.

- a) To sta dva strašila.
- b) To sta dve strašili.
- c) To sta dva strašili.

1. dejavnost – dramatizacija besedila

Izmislite si svojo zgodbico (naj bo čim bolj smešna in zabavna), naredite lutke in si razdelite vloge. Zaigrajte igrico.

2. dejavnost – pripoveduj o sebi

Kaj boš pa ti, ko odrasteš? Zakaj? Pripoveduj.

3. dejavnost – jezikovna igra

UGANI, KAJ SEM!

Razmisli, kateri poklic boš predstavljal, npr. *poštarja*. Tvoji sošolci naj z vprašanji ugotavljajo, kateri poklic si si zamislil. Lahko si pomagaš tudi s pantomimo. Vprašanja naj zastavijo tako, da se na njih lahko odgovarja le z DA ali NE. Tisti, ki takoj pove rešitev in je ta nepravilna, izpade iz igre.

4. dejavnost – zamenjane besede

a) Del izhodiščnega besedila postavi v sedanjik.

Niso mogli verjeti, da Peter Nos nima več obvezanega nosu. »Kakšno čudo, kakšno čudo,« so si šepetali.

Vsi so kar poskakovali od veselja, nato pa so se zapodili v hiše in se kmalu vrnili z oblekami vseh starosti, velikosti in barv. Oblekli so betonske stebre, da so bili videti kot železničar, pek, gasilec, star gospod, stara dama, poštar, klovn ...

b) Spremenjeno besedilo

Navodila učitelju:

Učenci naj poiščejo zamenjane besede in jih zamenjajo s prvotnimi. Pred sabo ne smejo imeti originalnega besedila.

NEKAJ, ČESAR ŠE NI BILO

Tistega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega. Niso mogli verjeti, da Peter Kos nima več obvezanega prsta. »Kakšno čudo, kakšno čudo,« so kričali. Peter Kos pa jim je odgovoril: »Danes je tako zanimiv dan, da si še nosu ne morem obrisati.« Pa je rekel Marko: »Peter, če boš ti tako govoril, potem bo dan samo še bolj vesel in kratkočasen.«

»O, ne bo, ne!« jim je zaklical Peter Kos. »Spomnil sem se nečesa, česar še ni bilo!« Vsem so znova zažarela ušesa. Peter Kos pa jih je že popeljal do lesenih stebrov, ki so kot policaji stali v vrsti in zapirali avtomobilom pot na igrišče. Peter Kos je stopil k prvemu stebri, ki je bil za celo glavo manjši od njega in rekel: »Oblecimo te zanimive in barvne stebre v obleke, ki so jih doma že spravili v kleti!«

Vsi so kar poskakovali od žalosti, nato pa so se zapodili v hiše in se kmalu vrnili z oblekami vseh starosti, velikosti in barv. Slekli so lesene stebre, da so bili videti kot učiteljica, zdravnik, kuhar, star gospod, mlada dama, pevec, klovn ...

»Zdaj pa se pokažimo!« jim je velel Peter Kos.

Stekli so za najbližjo hišo in izza vogala kukali k stebrom, ki sploh niso bili več stebri. Ljudje, ki so prihajali mimo, so se začudeno ustavljali, se le nasmehnili ali skomignili z rameni, nato pa odšli dalje. Med njimi pa je bil kratkovidnež, ki se je ustavil pri zdravniku in ga začudeno vprašal:

»Ja, Janez, kaj pa ti tukaj? Nisi na počitnicah?«

Mož, ki je bil še bolj daljnoviden, je potrepal po rami klovna in ga nagovoril: »Ej, Vilko, ko si še ti pekel torte in preste, takrat so bili časi ...«

Najbolj kratkovidni mož pa se je narahlo priklonil mladi dami in dejal: »Spoštovana Genovefa, nesrečen sem, da vas vidim. Vas končno lahko povabim na kavo?«

In ker ga je mlada dama le gledala, je spet počasi odplesal dalje.

»Zdaj pa se še mi pogovorimo z njimi!« je zaklical Peter Kos in stekel k učiteljici, zdravniku, kuharju, gasilcu, klovnu, a se je spotaknil in padel ter si potolkel koleno.

In tako je spet bil pravi Peter Nos.

Lutke
Slamice

